

כוס
116 סיפורים על
הרבי מלך המשיח
ישועות אשא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

אחות יקרה!

בינות לניקיונות ולקרצופים, הולך וקרב היום הקדוש, בו
גובר מזלם של עם ישראל כולו.

לפנייך קובץ לכבוד שנת הקט"ז של הרבי שליט"א מלך
המשיח. בקובץ 16 סיפורים מיוחדים שנקבצו מגליונות
בית משיח, מספרים ומתשורות. ועוד,

בסיום הקובץ הוספה: חלק מתוך התוועדות נדירה של
הרביב י"א ניסן תשמ"ה.

יה"ר שנזכה לחגוג את יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך
המשיח בהתגלותו המושלמת לעין כל בשר, תיכף ומי"ד
ממ"ש.

אחות התמימים בארה"ק
ניסן ה'תשע"ז, ימות המשיח

בין חייל למפקדו

1. חיילים בצבא

באחד מימי תשרי של שנת תשמ"א, בשעת ההתוועדות של הרבי, ישבו מספר ילדים צמוד לכסא הרבי. הדבר לא מצא חן בעיני אחד החסידים והוא ניסה לפנות את הילדים מהאזור. הרבי שם לב למתרחש ואמר: "הם חיילים בצבאות ה', ואילו אתה אזרח פשוט, איך אתה יכול לומר להם מה לעשות?"...

2. חינוך לחיילי משיח

פעם שאל הרבי ילד שנכנס עם אביו ליחידות האם הוא רוצה משיח נאו. הילד לא השיב, והרבי פנה להוריו ואמר: צריכים לחנך את הילדים שירצו משיח נאו!

3. כאשר ישא האומן את היונק

אירע שהרבי יצא מחדרו הקדוש לתפילת מנחה ובדרכו חילק צדקה לילדים. משהבחין בילד קטן שגובהו לא איפשר לו להגיע לקופת הצדקה על מנת לשלשל את המטבע, הניח הרבי את סידורו מתחת לידי, הגבי' את הילד וחיכה עד שיכניס את המטבע לתוך הקופה.

4. ילד לחוד ואבא לחוד

בסעודות ליל הסדר אצל אדמו"ר הרי"צ הי' נהוג שהילד שמואל זלמנוב שואל מה נשתנה. בליל פסח תשי"א, נכנס הילד הנ"ל אל הרבי ואמר לו הרבי שהיות וכנראה לא יתאפשר לו לשאול מה נשתנה בליל הסדר כהרגלו - לכן שישאל כעת. הילד חזר את כל הנוסח של מה נשתנה, ולאחר מכן הוציא הרבי חתיכת מצה והושיט לו. הילד סירב לקחת באומרו שאביו כבר קיבל. השיב לו הרבי: ילד לא יוצא ידי חובתו במצות שקיבל אביו.

5. בלויבאוויטש אין קרם

ילדה אמריקאית שעברה על פני הרבי בחלוקת לעקאח, שאלה את הרבי: למה אין קרם? ענה לה הרבי: בלויבאוויטש אין קרם...

6. צועדים לקראת משיח

יהודי מסויים מארה"ק סיפר לאחר שיצא מיחידות שהרבי דיבר איתו על ילדי אנ"ש הגדלים בכפר חב"ד. בין השאר התבטא הרבי ואמר שצריכים לחנכם כראוי, כי אותם יקחו לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו. וסיפר היהודי הנ"ל, שבעת שאמר הרבי משפט זה, פניו הקדושות נשתנו.

7. דרגות בצבאות ה'

יהודי מכפר חב"ד נכנס ליחידות עם בנו. הרבי פנה אל הילד ושאלו מהי דרגתו בצבאות ה'? הילד לא ידע מה להשיב, והרבי אמר לו: בצבאות ה' יש דרגות מקצין ועד אלוף. תשתדל ללמוד טוב ולהתנהג כראוי, עד שתגיע לדרגה הגבוהה ביותר. כשתגיע לדרגת אלוף תודיע לי.

8. הדרגות והבריאות

הורה שכתב לרבי כי בנו שנרשם לצבאות ה', נפצע בתאונת דרכים ומבקש את ברכת הרבי - זכה למענה בזה הלשון: להעלותו בדרגא בצבאות ה' ויתעלה בבריאות הגוף אזכיר עה"צ.

9. חייל עם סמל

באחת הפעמים שחילק הרבי צדקה לילדים, שאל הרבי את אחד הילדים אם יש לו סמל של צבאות ה'. כאשר השיב הילד בשלילה, שאל אותו הרבי בחיוך: מדוע?

10. כפליים לתושייה

ילד אחד שהגיע מרחוק לחצרות קדשנו עבר בחלוקת דולרים. הרבי כביכול לא התייחס אליו ולא נתן לו דולר. הילד התאכזב מאוד והדבר העיקר לו. לאחר שנה נסעו שוב הוא ומשפחתו, ועברו בחלוקת הדולרים. כאשר הגיע תורו של הילד, חייך הרבי חיוך רחב ונתן לו 2 דולר..

בין חסיד לרבו

11. יש שכר לעמלך

אברך חסידי שיצא לשליחות באחת ממדינות אירופה, התבקש שלא לבוא לחצרות קדשנו בעשר החודשים הראשונים לשליחותו. לאחר חודש לא יכל השליח להתאפק ונסע לרבי לשבת י"א ניסן. מכיוון שלא הי' לו אישור לנסיעה, השתדל שלא להתבלט במהלך השבת, ואף ביקש מהגבאי שבשום פנים ואופן לא יכבד אותו בעלי' לתורה. לאחר התפילה קרא הרבי לגבאי לחדרו ואמר לו: היתכן שאברך, רב, שליח, מגיע מעבר לים ולא נותנים לו עלי'...?

16. הרבי מעריך מאמץ.

לאחד השלוחים היתה תשוקה עצומה לנסוע לרבי, ומכיוון שהמצב הכלכלי לא איפשר לו לרכוש כרטיס טיסה, החליט לנסוע לפחות לשדה התעופה לראות איך חסידים נוסעים. משהגיע לשדה התעופה, פגש אותו יהודי אמיד וכששמע ממנו את מטרת בואו החליט לממן לו את הכרטיס. בו במקום נסעו שניהם לרבי. משנכנס השליח ל707 ראה אותו הרבי וחיך חיך רחב.

12. עד מהרה ירוץ דברו

פעם תבע הרבי מהחסידים פעולה מסויימת, ולאחר שחלפה יממה ולא התקבל דיווח על פעולה, פנה הרבי לאחד המזכירים ושאל: איפה ה"מהרה ירוץ דברו" של החסידים? חלפו כבר 24 שעות ועדיין לא נפעל כלום בעניין!

17. נימוק שהתקבל

חודשים אחדים לאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, ניגש אחד החסידים וביקש למסור פ"נ לרבי שליט"א, סירב הרבי לקבל את הפ"נ ואמר שיסע לציון האדמו"ר הריי"צ ויקרא שם את הפ"נ. אמר אותו חסיד לרבי שכעת הוא מבין מה שכתוב אודות משה: "ולא ידע איש את קבורתו" - כי אם היו יודעים, יהושע לא היה מסכים לקבל את הנשיאות, אלא הי' שולח את כולם לציון של משה רבינו... כששמע זאת הרבי, הסכים לקבל ממנו את הפ"נ.

13. יפרח בימינו

בפרקו של הרבי לשנת הע"א, אמרו את הפסוק "יפרח בימי צדיק". אמר ר' יעקב כץ לרבי שלכאורה הי' צריך להיות כתוב "יפרח בימינו צדיק". הרבי חיך ואמר לו: אל תגיד זאת לבחורים, הם ידפיסו את התהילים מחדש...

18. אסור להפריע!

בהושענא רבה תשל"ט, כשחילק הרבי 'לעקאח', החליטו כמה מאנ"ש, להפסיק את התור אחרי שעה וחצי, היות ורק לפני שנה הרבי עבר את מה שעבר בליל שמיני עצרת. כשנפסק התור חיכה הרבי לשווא לבאים. הרבי התבטא אז: "ישנם זמנים של העלם, ואז אסור להפריע. אך כמו כן ישנם גם זמנים של גילוי, וגם אז אסור להפריע. עכשיו זהו זמן של גילוי ואין להפריע... והורה לתת לכל אחד לעבור.

14. ציור פניו

פעם אמר הרבי לאחד השלוחים ביחידות: כל אברך שראה את כ"ק מו"ח אדמו"ר, צריך בכל בוקר - לא חשוב אם לפני או אחרי ברכות השחר - ללכת לפינה, ולצייר לעצמו את פני קודשו, וזה ייתן חיות במה שצריכים.

19. מה לומד מקושר

הרה"ח ר' שמואל לו, שאל את הרבי ביחידות איך להיות מקושר. ענה לו הרבי: תלמד מה שאני לומד. ומה לומד הרבי? שאל שוב. השיב הרבי: נגלה וחסידות.

15. תמונה של הרבי

בשנת תשי"ג נכנס חתן ליחידות, והרבי הורה לו אז שבכל שעת החופה תהא מונחת בכיסו תמונה של כ"ק אדמו"ר הריי"צ. כמו כן סיפר אחד מהשלוחים שהרבי הורה לו שתמונת הרבי תהיה מונחת בכיסו דרך קבע.

20. התקשרות 'יחידה' ב'יחידה'

אברך שנכנס ליחידות, נשאל האם אמר חת"ת היום. כאשר השיב הנ"ל בטבעיות בשלילה, אמר הרבי: אני לוקח מזמני לקשר את היחידה שלי עם היחידה שלו והוא עונה לי מבלי להתרגש 'לא'!

21. מיהו בעל הבית

סיפר ר' ראובן דונין:

בשיעור חסידות שהתקיים בביתו סיפר פעם על חוויה אישית שחוזה בתקופה ששהה במחיצת הרבי בשנות הכ"פים, אשר המחישה את מהותו של הרבי בתור הראש של כולם, יותר מכל הסבר שכלי:

"בליל 'יחידות' אחד שהיתי ב-770 והמתנתי לרבי עד שיצא מחדרו הקדוש וישב לביתו. כשהשעה היתה כבר אחרי חצות הלילה, חיכיתי לרבי מוחץ ל-770. לפתע חסמו מכוניות משטרה את כל הגישות ל-770, צלפים צצו על הגגות מכל עבר ומסוק ריחף ממעל. סוכנים חשאים יצרו חיץ-חי על מדרגות הגישה ל-770 ובדקו כל סנטימטר. ואז הגיעו אל מול הבניין שלוש מכוניות רולס-רויס ומתוכן יצאו מספר אנשים שנכנסו ישירות לחדרו של הרבי. בחוץ המשיכו הסוכנים לשמור על כל השטח ולא התירו לאיש להתקרב לאזור. לאחר כמחצית השעה עזבו כולם את השטח.

"לא יכולתי להתאפק ונכנסתי לרבי (כפי שיסופר להלן, היתה לר' ראובן גישה 'חופשית' אל הרבי). שאלתי מי היו האנשים, והרבי ענה לי שהם מ'הוועדה לאנרגיה אטומית' של ארה"ב. שאלתי מה הם רצו, והרבי השיב לי שהייתה להם שאלה מסויימת שכבר זמן רב לא הצליחו לפתור אותה, ולכן באו להתייעץ איתו. 'והרבי עזר להם?' - שאלתי. 'כן', ענה הרבי. 'מדוע?' - המשכתי לשאול - 'זהרי פצצת אטום היא דבר איום ונורא?'

"שלוש סיבות בדבר' - ענה לי הרבי. א) החישובים שלהם היו מיועדים עבור כורים אזרחיים המשמשים למטרות שלום. ב) ארה"ב היא מדינה שעושה חסד ליהודים, וחובה עלי לעזור לה. ג) כדי שידעו מיהו בעל-הבית..."

22. מאהבה ולא מיראה

סיפר הרב זאב גולד: נוכחתי בעת ביקור ניחום אבלים של הרבי אצל האדמו"ר מסאטמר. הביקור היה אצל אחד מגדולי הרבנים. החדר היה מלא וגדוש אנשים מכובדים, הרבנים ואישי ציבור ידועים. הרבי היה אז צעיר לימים, בתחילת ימי הנשיאות, אבל מיד עם היכנסו הפך לראש המדברים וכולם הקשיבו אליו מתוך ביטול והכנעה והערצה גדולה. להרבה מהנוכחים הייתה זאת ההזדמנות הראשונה להיפגש עם הרבי, והרושם שהשאיר על כולם היה חזק ביותר. כאשר יצא הרבי, הלכתי אחריו ואמרתי לו: אני מפחד שהנני הופך לחסיד שלכם. הרבי השיב: מדוע זה צריך

23. התקשרות דו סטרית

היה סטודנט יהודי, ממוצא חב"די, שרצה ללכת ללמוד באחת האוניברסיטאות בארה"ב. באותה תקופה הרבי התבטא בחריפות נגד תופעות שונות שהיו באוניברסיטאות בארה"ב, והסטודנט שהיה בדילמה, כתב לרבי שמאחר והוא חסיד של הרבי אזי הוא לא יכול לעשות נגדו וללכת בכל זאת ללמוד באוניברסיטה בה הוא כל כך רוצה ללמוד. לכן הוא מציע רעיון מקורי: במשך ארבע שנים הקרובות בלבד הוא לא יהיה חסיד של הרבי, ובכך תיפתר הבעיה... הרבי השיב לו: "אם ההתקשרות בין רבי לחסיד הייתה חד סטרית - אז הרעיון שלך היה טוב; אך מאחר והתקשרות בין רבי לחסיד היא דו-סטרית גם אם תנתק עצמך מהרבי - הרבי לא ינתק אותך ממנו".

24. תעסוק יותר בלהט בחסידות

"ב'יחידות' של הר' אברהם מיכאל הלפרין אמר לרבי שהוא מגיע כל כך הרבה פעמים לכאן ומרגיש "אז מווערט נישט אנדערש", ורוצה להיות מקושר יותר לרבי. הרבי נעשה מאוד רציני ואמר: "כשאתה תעסוק יותר בלהט בחסידות, ירגישו את הקשר". לאחר מכן אמר לוהרבי: "ידוע מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר אומר בשיחות שאי ההרגשה היא מעלה, וכאשר האבר כואב חלילה, אזי מרגישים"

25. התקשרות - כיצד

יהודי שהיה בתהליך של התקרבות לתורה ומצוות כתב לרבי מכתב, ובו ביקש, בין השאר, שהרבי ישלח לו את תמונתו. הרבי השיב לו: אין זה נהוג כלל, כי אם ילמד (בתוך שאר לימודיו) מה שאני לומד (פרשת השבוע), וזה מאחד שלא בערך (- יותר) מפוטו.

26. הבעל שם טוב ב770

באחת מהתוועדויות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בחיי כ"ק אדמו"ר הריי"א, השתתף בין השאר יהודי, שאביו היה רב באחד מבתי הכנסת בעיר. הרבי מה"מ שאלו מדוע אביו, שיש לו השפעה רבה על המתפללים בבהכ"ס, לא מביא אותו לבקר ב770 אצל הריי"א?

והוסיף הרבי ושאל: האם במידה והבעש"ט היה ב770, האם אז אביך היה מביא אותם לביקור? וכשענה הלה בחיוב אמר לו הרבי - דע לך שהבעש"ט נמצא ב770!

בין אב לבניו

27. "הייתי כמה פעמים בסדר"

בשנים הראשונות לנשיאות, נהג הרבי לחלק דמי חנוכה רק לתמימים ששמרו על סדרי הישיבה, והנהלה הייתה מכניסה רשימה של הבחורים ששמרו על הסדרים. פעם אמר הרבי לאחד המזכירים: הייתי כמה פעמים בסדר חסידות בבוקר, ואני יודע על כמה בחורים שלא שמרו על הסדרים. מה הם חושבים, שהם מרמים אותי? אותי לא מרמים!

32. שמירת הסדרים

אחד התמימים סיפר שביחידות הראשונה שלו שאל אותו הרבי: האם ראית את הפתק על הקיר בו כתובים סדרי הישיבה? ובכך הסתיימה היחידות.

28. הנהגתו של תמים

אחד סיפר לרבי שבנו עושה צילומים ממכתבים של הרבי. אמר לו הרבי שמכיון שעושה צילומים ממכתבים - יעשה ויתנהג כמו ש"תמים" נוהג: לקרוא את המכתב פעם לפני הצילום, פעם בשעת הצילום, ופעם נוספת לאחר הצילום.

33. סדרים גם באכילה

הרבי אמר פעם לתמים ביחידות בשנת תשכ"ח: יש להשתדל שזמני האכילה והשינה יהיו בהתאם שתוכל לבוא לסדרים, ויש מספיק זמן בין הסדרים ללכת מחיל אל חיל.

29. בין שמחה לשביעות רצון

כ"ק אד"ש מה"מ אמר פעם לא' התמימים ביחידות: אני תמיד שמח, אבל לעולם לא שבע רצון.

34. תפילה בציבור וביחיד

אחד התמימים אמר לרבי, שכאשר מתפלל ביחידות יכול לכוון פירוש המילות, וכשמתפלל בציבור אינו יכול. ענה לו הרבי, שיתפלל לפעמים ביחידות ולפעמים בציבור, ובפרטיות - שישאל אצל המשפיע.

30. אין כותב תמים

פעם לאחר חודש תשרי, הראה הרבי שליט"א מלך המשיח לר"י דזיקאבסאן פ"נ מאחד התמימים, שלא דוקא שהיה מבחירי התמימים, והתבטא הרבי: "זע ווי שרייבט א תמים" [הבט איך כותב תמים].

35. הגהה לתמימים

באחרון של פסח תשל"ז אמר הרבי שיחה, בה ביאר את ענינה של ישיבת תומכי תמימים והנדרש מהלומדים בה. לאחר שיצאה השיחה לאור, סיפר הרבי לגיסו הרש"ג שהגיה את השיחה במשך לילה שלם!

31. עשה לך רב

פעם התבטא הרבי כי נר"נ (נפש רוח נשמה) של 'תמים', נמצאים בידי המשפיע שלו.

36. בחיל ורעדה

סיפר ר' זושא פויזנר: ר' שמואל לוויטין שאל פעם את אחד הבחורים היכן כתובה המילה 'גיוועלד' בחסידות. השיב לו הבחור שזה כתוב בתניא, ובהמשך תרס"ו. ר' שמואל התפעל מהתשובה וכשנסע עם הרבי שליט"א ל'אוהל' סיפר לרבי זאת. הרבי שאל לשם הבחור ור' שמואל לא ידע להשיב. תמה הרבי שליט"א "כיצד זה שאינכם יודעים את שמו של בחור שלומד בישיבה?!"

37. להכיר כל אחד בשם

ר' שמואל לוויטין שאל פעם את אחד הבחורים היכן כתובה המילה 'גיוועלד' בחסידות. השיב לו הבחור שזה כתוב בתניא, ובהמשך תרס"ו. ר' שמואל התפעל מהתשובה וכשנסע עם הרבי שליט"א ל'אוהל' סיפר לרבי זאת. הרבי שאל לשם הבחור ור' שמואל לא ידע להשיב. תמה הרבי שליט"א "כיצד זה שאינכם יודעים את שמו של בחור שלומד בישיבה?!".

38. מהפכה!

בשנת תר"צ התוועד הרמ"ש - הרבי שליט"א בשמחת תורה והייתה התוועדות מיוחדת מאוד. על התוועדות זו מספר הרב חמ"א חדקוב שבמהלך ההתוועדות הציע כ"ק אדמו"ר שליט"א לנוכחים להפוך את חליפותיהם, וללובשם כשצידם הפנימי כלפי חוץ בכדי לצאת מ"הנחות העולם" ואמר שיהודי יכול לפעול בקרב מהפכה פנימית בקלות כזאת כמו להפוך את החליפה! (שיח"ק קודם הנשיאות 145)

נשמתו בי

שלא יבחינו שהשולחן נשבר - דבר שמצריך כוח על טבעי. רק לאחר שכולם יצאו הוציא את רגלו וכל השולחן נפל!..."

39. הרבי בעיניו המאירות

זקני החסידים בפריז היו מספרים, כי באחת מהתוועדויות של הרבי בפאריז, קם לפתע ממקומו ובפנים מאוימות אמר: הרבי בעיניו המאירות מלווה אותנו היכן שאנו נמצאים! ויצא בריקוד נלהב כשכל הקהל הקדוש מרקד עמו בהתלהבות עצומה.

44. הסידורים שבביתו של הרבי

אחד מבאי ביתו של הרבי סיפר שלרבי יש שני סידורים מאדמו"ר הריי"צ - אחד שמשתמש בו ואחד שנותן לחתנים. בבית, ה' סידור שהרבנית קיבלה מאביה וה' כתוב בדף השער: "יהי רצון שיתקבלו תפילותי".

40. לא בתור חתן, בתור חסיד.

בשנת תש"ז, כששהה הרבי בפריז, התוועד עם החסידים ששהו שם, ודיבר אודות שבע דרגות בהתקשרות, וסיים: אבל כל זה אינו מגיע לדרגת ההתקשרות שעל ידי נתינת מעמד. והוסיף ואמר: אינני אומר זאת בתור איידים (חתן) כי אם בתור חסיד!

45. הנסיעה לציון מותנית בנדר

פעם שאל הצלם ר' לוי"צ פריידין את הרבי, מדוע נוסע לאוהל דווקא אחרי הדולרים ביום א' ולא ביום אחר. ענה לו הרבי שכדי לנסוע ביום אחר צריך להתיר נדר. יצוין, כי בשנים האחרונות החל הרבי לנסוע ביום שני.

41. החנוכיה של הרבי

החנוכי' של הרבי מאוד פשוטה. פעם רצה יהודי אחד לתת לרבי חנוכי' של זהב. אמר לו הרבי שרוצה להשתמש בחנוכי' כמו שהייתה לחמיו הרבי הריי"צ. לבסוף קיבל הרבי את החנוכי', אך לא השתמש בה.

46. השווער רוצה יותר.

בחיי אדמו"ר הריי"צ אירע פעם שלאחר שהבחורים הניחו את הסכך על הסוכה, הגיע לשם הרבי ואמר להם לצאת ואדמו"ר הריי"צ יבוא ויבדוק אם מספיק או לא. אח"כ חזר הרבי ואמר להם בחיוך: דער שווער וויל מער [=חמי רוצה יותר].

42. אין דיבר הרבי על חמיו

חסידים שזוכרים את השנים הראשונות, בהן הרבי ה' מתוועד עם קהל החסידים לעיתים נדירות - סיפרו כי כאשר הרבי החל לדבר על חמיו, הרבי הריי"צ, צבע פניו היה משתנה מגוון אדום ללבן והיה בוכה הרבה. בכלל, ה' זה מחזה שקשה לתארו...

47. כך נהג השווער

אחד מאנ"ש נכנס עם בנו ל'יחידות', והתאונן לפני הרבי כי בנו איננו רוצה לטעום מזונות לפני התפילה. אמר הרבי לבחור: כך השווער נהג, כך גם אני נוהג, וכך אני אומר לך לנהוג. ובאם רצונך דווקא להתנהג באתכפיא - תוכל לשים מלח על העוגה.

43. לא זו ממקומו

סיפר הרב שלום דוב אייכהורן: אני זוכר דבר שבעיני היה אופייני ל"ביטול" של הרבי. בדרך כלל, כשהרבי הריי"צ היה מסיים את ההתוועדות, היה חתנו הרבי קם ראשון ומלווה את הרבי ביציאתו. פעם ראיתי שהרבי נ"ע סיים את ההתוועדות ויצא. כולם קמו, מלבד הרבי שנשאר לשבת ולא זו ממקומו. לא הבנתי מה קרה. רק אחר כך נתברר לי כי אחד מרגלי השולחן נשטט מרוב לחץ באמצע ההתוועדות. הרבי שלא רצה להפריע להמשך ההתוועדות של הרבי, החזיק את השולחן ברגלו במשך כל ההתוועדות כדי

48. הזמן דחוק...

ביום ז' שבט תש"י, שלשה ימים לפני הסתלקות הרבי הריי"צ, התקיימה חתונתו של אחד מאנ"ש. הרבי, שנכח בשעת החופה, נתבקש על ידי אבי החתן להשאר לסעודת החתונה. השיב הרבי: הזמן דחוק, וצריך ללמוד עם מורי וחמי...

בין הראש לבני ישראל

מכתב, וכשקרא את המכתב החל לבכות זמן רב. לאחר כמה רגעים הפסיק הרבי לבכות, ושוב קרא את המכתב ושוב החל לבכות זמן רב אח"כ התברר שבמכתב הי' מסופר על יהודי שנפטר לפני זמנו.

54. מבצעים - באהבת ישראל

לאחד מאנ"ש שעסק בלהט במבצעים אך הי' לו חסרון באהבת ישראל - אמר הרבי ביחידות: מבצעים זה ענין שלי, ואינני רוצה שתלך למבצעים.

55. נחשוב על זה מחר.

כשחזר הרבי מהאוהל בי' שבט באחת השנים, הודיע על חלוקת קונטרסים. מיד נעמדו בתור מאות ואלפי חסידים ששהו באותו העת ב770, והחלוקה נמשכה כמה שעות. במהלך החלוקה ניגש ר' יעקב העכט לרבי, והציע שהרבי יפסיק את החלוקה למשך זמן בכדי לטעום משהו, שהרי כבר מהבוקר הרבי לא הכניס כל מאכל לפיו. אמר לו הרבי: נחשוב על זה מחר.. והמשיך בחלוקה.

56. בשביל זה אני פה!

הרבי שאל פעם אישה אחת מדוע בעלה לא כותב על עניני פרנסה. האישה אמרה שבעלה לא רוצה לגזול את הזמן היקר של הרבי. חייך הרבי ואמר: בשביל זה אני פה..

57. אלפי בנים יחידים

לפני פרוץ מלחמת ששת הימים נכנס יהודי אחד לרבי ואמר: בת דודתי ובעלה ביקשו ממני לבקש מהרבי שיצווה לבנם היחיד הלומד בישיבה בארץ ישראל - לחזור הביתה. השיב לו הרבי: יש לי בארץ אלפי בנים יחידים ואם אני אומר להם להישאר, הרי זה משום שאני בטוח שלא יקרה להם כלום.

49. העניין שלי - אחדות

פעם אמר הרבי: מיין עניין וואס מ'האט מיר אוועקגעזעצט אויף דעם ביינקל, איז צו ממשיך זיין אלקות, און מלאזט ניט טאן [=העניין שבשבילו הושיבו אותי על הכיסא, הוא להמשיך אלקות, ולא נותנים לי לבצע זאת] מפני היפך האחדות ששורה!..

50. נאטיק הוא גם יהודי

באחת הפעמים שהביאו מוצרים מהמכולת, הניחו אותם בפתח ביתו של הרבי. הרבנית, ששהתה באותה העת בתוך הבית, כנראה לא שמה ליבה למתרחש. כעבור מספר דקות היא רואה את הרבי נכנס לבית כשסל המוצרים בידו. שאלה הרבנית את הרבי, הרי נוטיק [הבחור מנחם מענדל נוטיק שהיה משמש בקודש] היה יכול לעשות זאת? השיב לה הרבי: נוטיק הוא גם יהודי...

51. תכלית ירידת נשמותי למטה

פעם, כשהרבי הי' בדרכו למכונת מביתו ל770, ניגש אליו יהודי והחל לדבר עמו. המזכיר שראה זאת, ניגש אל אותו יהודי ומשך אותו משם. כשנכנס הרבי למכונת התרעם על המזכיר: יכול להיות שבשבילו ירדה נשמותי לעולם הזה, ואתה מושך אותו ממני?

52. לכל אחד ואחת מישראל

אברך חסידי אחד כתב לרבי שכבר שנתיים אינו מקבל תשובה. הרבי הקיף בעיגול את המילים "שכבר שנתיים אינני מקבל תשובה", והוסיף (תוכן) אינו מובן, במשך שנתיים כתבתי שלשה או ארבעה מכתבים תחת הכותרת: לכל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם. מכתבים אלו נכתבו לכל בני ישראל בפרטיות, אלא שמפני ריבוי הנמענים אי אפשר לשלוח מכתב מיוחד לכתובתו של כל אחד ואחת מישראל.

53. הרבי בוכה על מצבו של כל יהודי

אחד מהמשמשים בביתו של הרבי סיפר שפעם קיבל הרבי

בין שליח למשלח

58. טוב שצועקים!

היה זה כמה ימים לאחר תחילת "מבצע תפילין" והוא קיבל הרב גרשון בער ג'ייקובסון ע"ה לביתו שיחת טלפון ממזכיר הרבי, הרב חודקוב, שביקש לדעת את תגובתו הכללית של הציבור בנוגע למבצע החדש. דודי השיב בכנות כי ישנם מתנגדים רבים לדבר. עוד הוא מדבר, והרבי מלך המשיח עצמו עלה לקו באומרו: יש צעקות? עכשיו אני יודע כי הענין יצליח!...

62. איך לדבר עם גבירים

פעם נכנס ליחידות שליח אחד עם אחד מגדולי התורמים שלו. לקראת סוף היחידות רמוז הרבי לשליח שישאר בחדר לאחר שהגביר יצא, וכך הוה. משנותר לבד עם הרבי, אמר לו הרבי: כשמדברים עם גביר לתת כסף - אל תגיד לו שיהי' לו גן עדן בעיניים רוחניים, אלא תאמר לו שגם בגשמיות יהיה לו טוב. תכלית ירידת הנשמה.

אחד מאנ"ש שנכנס ליחידות טען שאמנם ברוחניות מצבו יהי' יותר טוב כאשר יצא לשליחות, אבל בגשמיות אם ישאר כאן - הרי שמוטב לו. אמר לו הרבי: בדבר שתלוי במילוי תכלית ירידת הנשמה למטה אין מביטים על גשמיות...

59. אה, ישלי הנאה.

פעם צעד הרבי לכיוון ביתו, ובדרך פגש באביו של אחד השלוחים. אמר לו הרבי: עכשיו קיבלתי מכתב מבנך. והוסיף הרבי: אה, האב איך הנאה [=אה, יש לי הנאה].

63. בדיוק הפוך..

אחד מאנ"ש שהי' אמור לצאת לשליחות, כתב לרבי שהיות והוא חולה וחלש ואין לו כח לצאת לשליחות - לכן שהרבי ישחרר אותו מהשליחות. ענה לו הרבי: אני חשבתי שתכתבו הפוך - היות ואת השליחות אני צריך למלא והחלישות מפריעה לי, לכן הנני מבקש ברכה שיהי' לי כח למלא את השליחות..

60. איך בוחרים שליח

ר' שלמה קונין שאל את הרבי בנוגע לשליח חדש שרצה להביא לעירו. אמר לו הרבי: כשעומדים לבחור שליח, צריך לדעת כמה דברים: ראשית, האם הוא הולך ל"מיטוואך שעה", והרבי מיד המשיך: והרי הוא הולך, שנית, האם בשעה שלוש הוא עוזב מיד או שנשאר לדבר עם ההורים, וגם את זה הוא עושה, ובנוסף לזה צריך לברר מי היא אשתו מי הם ההורים שלו ומי הם הורי אשתו. כאן הרצין הרבי ואמר בטון תקיף: צריך לדעת שאף אחד לא עושה לנו טובות.

64. פעם שליח תמיד שליח

בחור אחד שנסע לשליחות לרוסי', חזר כולו שבור מכן שהשליחות לא התבצעה כפי שרצה. הדבר גרם אצלו חלישות גם בעניניו הרוחניים. בחנוכה תשנ"ב כשעבר לפני הרבי בחלוקת דולרים נתן לו הרבי דולר ואמר לו: פעם שליח - תמיד שליח!

61. להשאיר את חיפה לבד?

פעם קיבל ר' ראובן מידיד שהתגורר בקראון הייטס הזמנה לבר מצווה של בנו בצירוף כרטיס טיסה עבורו. ר' ראובן שמח על ההזדמנות להגיע לרבי, ומיד כשנחת בנמל התעופה לקח מונית 770ל כדי לראות את הרבי. בדיוק כשהגיע 770ל הרבי הגיע גם הוא. כשהרבי הבחין בר' ראובן פנה אליו ושאל: "הייתכן שהשארת את חיפה בלי שליח?!" בשביל ר' ראובן זה הספיק, כעבור שעות אחדות כבר היה על המטוס בדרכו חזרה לחיפה..

65. היד שלי על דלת בית חב"ד

בהתועדות פורים תשכ"ט ניגשו שני בעלי בתים למסור לרבי מפתח של אחד מבתי חב"ד שהוקמו אז בקליפורניה. שאל אותם הרבי: זאת אומרת שהבית הוא שלי? כן, ענו. אם כן, אמר הרבי, היד שלי תהי' על ידית הדלת, שתהי' פתוחה 24 שעות ביממה לכל יהודי.

בקודש פנימה

70. חתימה אישית

הרב חודקוב סיפר שפעמים רבות הזדמן לו להכניס לרבי מכתב עם כמה עותקים (לדוגמה כאשר הי' צורך לכתוב מכתב זהה לכמה אנשים). כאשר המכתבים הובאו לרבי לחתימה, טרח הרבי לקרוא כל אחד מהם ואמר: "כשאני חותם על משהו, אינני יכול לומר שחתמתי כי שיערתי שבטח זה אותו דבר כמו מכתב אחר..."

71. כבוד למזכיר של הרבי

מספר הרב בנימין קליין: פעם טסתי בשליחות הרבי לארץ ליום אחד. כאשר באתי לעלות על המטוס בחזרה, הדבר החשיד את אחד מאנשי משטרת הגבולות שבדק את הדרכון והחל לחקור אותי. הוא שלח אותי לקצין גבוה יותר, ומשראיתי שהעסק לא זז, אמרתי להם שאני מזכירו של הרבי. מששמעו זאת, מיד נתנו לי להמשיך בכל הכבוד.

72. זה לא בשבילי

כל המכתבים נכנסו לרבי בדיוק כמו שהתקבלו, והרבי פתח בעצמו כל מכתב. פעם הציע המזכיר הר' רודשטיין לקנות מכונה מיוחדת שתסייע בפתיחת המכתבים. אמר לו הרבי: דאס איז ניט פאר מיר [=זה לא בשבילי].

73. כמה הרבי תובע מעצמו?

מספר המזכיר הרב י.ל. גרונר: פעם נכנסתי בעצמי ליחידות, במהלכה אמר לי הרבי איזה ענין שלא חשבתי שאוכל לעמוד בו. כפי הידוע הסדר ביחידות הוא, שהרבי ענה על השאלות תוך כדי שהביט בפתק דשהיה נתון בין אצבעותיו. בתנוחה זו היישר הרבי מבטו עלי, וכמו קרא את מחשבותיי אמר לי: "פון זיך מאן איך צען מאז אזוי פיל" [=מעצמי הנני תובע פי עשר].

74. למה דפק המזכיר

אחד שנכנס ליחידות בפעם הראשונה, שהה שם למעלה 400

66. חס על ממונם

פעמים רבות אפשר לראות שהמענות של הרבי כתובות על דף קרוע. אחד המזכירים סיפר בהקשר לכך שבתחילת עבודתו כמזכיר הבחין שהרבי לוקח חתיכת דף קרועה בכדי לכתוב עלי'. מיד רץ להביא לרבי חבילת דפים מלאה, אך הרבי הורה לו להחזיר את זה, באומרו שאינו זקוק לזה, כי יש לו הרבה (כשמצביע על הרבה חתיכות ניר)...

67. אם זה לא קשה מדי

בשנים הראשונות הי' בחדר המזכירות מקום שנקרא "דעם רבינ'ס ווינקל" (פינתו של הרבי), שם היו מונחים כל המכתבים שהגיעו לרבי. הרבי בעצמו הי' ניגש לשם מידי פעם לקחת את המכתבים. בשנים מאוחרות יותר הי' מצלצל למזכירות, ובלשונו הק' הי' מבקש: "אויב ס'איז ניט צו שווער אריינפריינגגן" [=אם זה לא קשה מידי להכניס].

68. חותם המלך

הסדר בכל השנים הי', שהרבי הוא זה שחתם בעצמו על כל המכתבים. פעם הציע המזכיר הרמ"ל ראדשטיין לרבי להשתמש בחותמת גומי. ענה לו הרבי: יהודי מבקש ממני ברכה, ואני אתן לו גומי?

69. עשית דבר נכון

סיפר אחד המזכירים, בכל פעם שהייתי נוסע לארץ הקודש, הייתי מודיע לרבי על כך, והרבי הי' מברך ברכת נסיעה טובה. ארע פעם שהייתי צריך לנסוע לארץ והודעתי לרבי, והרבי ענה לי: באם בהסכמת זוגתו תחי'. הבנתי שעלי להשאר. זמן לא רב לאחר מכן שאל אותי הרבי מה עם הנסיעה? עניתי שלא נסעתי, ואמר לי הרבי: עשית דבר נכון.

דקות. המזכיר דפק ונכנס להודיע שהגיע הזמן לצאת. חייך הרבי ואמר לו: הוא לא רוצה שתלכו, הוא רק רוצה שתבואו בפעם אחרת.

75. יודע מחשבות

המזכירים שהיו נוהגים להסיע את הרבי לאוהל סיפרו כי לא אחת הרבי הי' מתחיל לענות על השאלות שהיו חושבים במהלך הנסיעה. אחד המזכירים התבטא פעם, היו פעמים שהייתי פוחד לחשוב בכלל...

בין תלמיד לרבו

ממאמר אחד, כי בתחילת המאמר נמצא התוכן של כל המאמר.

76. התאוה של הרבי

פעם התבטא הרבי שאצלו, לימוד התורה הוא תאוה, מה אעשה, אמר הרבי, ותאוותי היא שכל אלו השייכים אלי ידעו ללמוד!?

81. מי הבין את השיחה?

בבר מצווה של אחד, דיבר הרבי כשעה ועשרים דקות. לאחר מכן פנה הרבי לאחד הצעירים שעמדו שם, ושאל אותו האם הבין מה שדובר, הלה שתק, והרבי אמר לו: אין לך מה להתבייש - גם המבוגרים העומדים מן הצד לא הבינו...

77. חידושים בתורה

הרבי אמר פעם לאחד המזכירים, מדוע כשמתחילים לדבר בהתוועדות על עניני השעה ופוליטיקה, כולם מקשיבים, שלא כרגיל בשאר השיחות. למה זה כך, הרי מחדשים בעת ההתוועדות כל כך הרבה ענינים בנגלה וחסידות?

82. כי הוי' אש אוכלה

משפיע אחד אמר לרבי שרוצה לשתות הרבה משקה בשביל להתחמם. גער בו הרבי ואמר: אם רוצים להתחמם יש ללמוד הרבה חסידות, שזהו "כי הוי' אש אוכלה" - ע"ז אפשר להתחמם כדבעי.

78. הלזו תקרא הוספה?

בשמחת תורה תשט"ז ניגש אחד התמימים לרבי לקבל משקה. הרבי הביט בו ואמר לו בקול רם: כמו בשנה שעברה? הבחור רעד כולו ולא ידע מה להשיב, המשיך הרבי ואמר: לפני שנה לקחת על עצמך להוסיף בלימוד החסידות, ולפועל מה למדת במשך השנה כהוספה? שש מאמרים בלקוטי תורה ושנים וחצי מאמרים בתרס"ו - הלזו תקרא הוספה? אח"כ עשה כמו תנועת ביטול עם ידו הק' ואמר: זאל זיין אזוי, ומזג לו לחיים.

83. לנצל את המרה שחורה

לאחד שהתאונן שיש לו מרה שחורה - אמר הרבי: תשתמש עם המרה שחורה שלך ללימוד התורה.

79. למי נועדו ההערות?

פעם מצא אחד המזכירים את הרבי כותב הערה על מאמר של הרבי הריי"צ. פתאום הניח הרבי את העפרון על השולחן, הביט ואמר: מה לי לכתוב? האם יש מישהו, לפחות אחד או שנים, שמעיין בזה?

84. שעת הלימוד - כמו שבת

הרבי הורה פעם לאחד השלוחים, בקשר לקביעות התורה שהייתה לו, כי בשעת הלימוד עליו להתייחס לטלפון כמו בשבת.

85. לחזור גם נגלה

ר' שמואל לויטין ע"ה סיפר, כי בשנת תשי"ד ביקש הרבי למסור לחתנים שבנוסף למאמר חסידות עליהם לחזור גם עניין בנגלה. והוסיף, שאם לא בכל סעודה - לפחות יותר מפעם אחת.

80. איך ללמוד לקוטי תורה

בשנת תשכ"ה נכנס ליחידות יהודי מקורב לחב"ד שלמד בישיבה מסוימת. בין השאר אמר לרבי כי קשה לו ללמוד לעיונא את כל הפרשה בלקוטי תורה, וביקש את עצת הרבי. ענה לו הרבי שלכתחילה ילמד את כל הפרשה בלקוטי תורה לגירסא, ורק לאחר מכן יתחיל ללמוד בעיון לכל הפחות את האות הראשונה

מופתים

את הלעקאח הוסיף הרבי ואמר: שתשמעי בשורות טובות. האישה לא הבינה במה דברים אמורים, באותו הלילה בנה איבד את ההכרה ובניסי ניסים הוא פקח את עיניו בבוקר. הרופא שבא לבשר לאישה על החלמת בנה, קרא לה: גברת מ., יש לי בשורות טובות בשבילך...

91. מה עושים תפילין אצל גוי?

גוי אחד ביקש את ברכת הרבי על בעי' מסוימת, ענה לו הרבי שיבדוק את התפילין שלו. השליח שהעביר לו את התשובה לא ידע איך להסביר לו את תשובת הרבי, אבל בסופו של דבר התברר שהוא יהודי ממשפחה מתבוללת ובביתו היו זוג תפילין שקיבל בירושה מדורי דורות ואף פעם לא שם לב אל ליבו לבדוק מהו החפץ המוזר הזה, עד שהרבי גילה לו...

92. משניכם יחד עם הבת

בני זוג שהיו נשואים מספר שנים ועדיין לא זכו לפרי בטן, נכנסו ליחידות וכתבו לרבי רק על מצבם הרוחני, ואילו בנוגע לברכה לילדים לא הזכירו מאומה, רק ציינו את שמם וביקשו ברכה בכל המצטרך, בסיום היחידות פנה אליהם הרבי ואמר: שנשמע בשורות טובות מכל אחד מכם ומשניכם יחד עם הבת.. כעבור זמן מה נולדה בתם הבכורה.

93. לכל ברכה יש כתובת...

שני חסידים חיכו בתור לקבלת לעקאח בערב יום כיפור. תוך כדי נוצר ביניהם כמין וויכוח, האם כאשר הרבי מברך כל אחד בברכת שנה טובה ומתוקה, הוא אכן מתכוון באופן בפרטי למתברך, או שהרבי מברך באופן כללי. התור התקדם, וכשהגיע תורו של זה שטען שהרבי מברך רק באופן כללי - נתן לו הרבי את הלעקאח בידו, הביט בו חזק ואמר באיטיות: שנה... טובה... ומתוקה....

94. יודע מחשבות

משפחה אחת נכנסה ליחידות, והבינו מהמזכיר שכותבים רק את השמות בלי כל הבקשות. משנכנסו, התבונן הרבי בשמות המשפחה, ולאחר מכן החל עונה על כל שאלותיהם שחשבו לכתוב. בסיום היחידות אמר להם הרבי: במענה על הצעת עבודה

86. הרבי גילה לי מתי נולדתי

אחד התמימים נכנס ליחידות ביום הולדתו שחל בד' חשון. כשנכנס, שאלו הרבי: מתי היום הולדת שלך? הלה השיב: ד' חשון. שאלו הרבי שוב: מתי היום הולדת שלך, ושוב ענה: ד' חשון. כך ג' פעמים. כשיצא, בירר שוב אצל הוריו מתי נולד והתברר לו שהוא נולד בי"ד חשון.

87. הצלת יהודי מסכנת מות

אחד מאנ"ש הודיע לרבי שנוסע למכסיקו לצורך עסקים. שאלו הרבי: מתי אתה נוסע? ענה הנ"ל היום. שאל אותו הרבי: מה החיפזון האם אינך יכול לנסוע מאוחר יותר? הלה ניסה להסביר כי צריך להיות שם בשביל עסקים, אך הרבי חזר ואמר: בכ"ז תשאר פה. עבר יום או יומיים והנה הוא שומע על רעידת אדמה מסוכנת שפרצה זה עתה במקום עסקיו.

88. תניח תפילין ותתרא

בערב יוהכ"פ תשי"ט הגיע יהודי אחד ל770 וחיכה לרבי ליד חדרו הקדוש. כשיצא הרבי, ניגש אליו אותו יהודי וסיפר שיש לו את ה"מחלה הידועה" וכל הרופאים אומרים שהסיכוי האחרון שלו זה רק אם יעשה ניתוח. אמר לו הרבי: אם תתחיל להניח תפילין מידי יום לא תזדקק לאף ניתוח. הלה קיבל על עצמו להניח מידי יום וכעבור זמן קצר המחלה נעלמה ממנו כליל!

89. צופה למרחוק

בזמן מלחמת יום כיפור באמצע אחת ההתוועדויות, קרא הרבי לאחד שנסע לארץ הקודש, נתן לו בקבוק משקה ואמר לו לחלק בבית רפואה מסויים בארץ. הלה לא הבין את הכוונה, אך לא שאל שאלות מיותרות. כשהגיע לארץ, נכנס לבית הרפואה ונמצא שם חייל שמצבו היה אנוש. הוא הכניס טיפת משקה לפיו, ולאחר זמן לא רב הוא קם ממטת חוליו. מאוחר יותר התברר שהחייל נפצע בדיוק באותו זמן שהרבי נתן לו את הבקבוק.

90. שתשמעי בשורות טובות

פעם עברה אישה לפני הרבי בחלוקת לעקאח, כשנתן לה הרבי

95. רופא חולים

פעם, בעיצומה של התוועדות, שאל הרבי את אחד מאנ"ש מדוע לא הביא את בנו הקטן להתוועדות. ענה הנ"ל שבנו מרגיש מאוד לא טוב ונאלץ להשאר בבית, אמר לו הרבי: לך בכל זאת ותביא אותו עכשיו. הלה קיים את הוראות הרבי, אך הילד מרגיש מאוד לא טוב ושקע בתרדמה. כשנסתיימה ההתוועדות התעורר הילד וסיפר שלא מרגיש שום חולי.

96. כשהרבי אומר לא כדאי

לרב ישראל דרן, מנהל בית-חב"ד באמהורסט שבמסצ'וסטס, יש ידיד, עורך-דין יהודי נודע ושמו שלמה קליינמן. האיש נמנה עם צוות יועציו הקרובים של נשיא ארה"ב ניקסון, וגם ניהל עסקים בין-לאומיים.

יום אחד הוצעה לו עיסקה גדולה ביותר במדינה שמחוץ לארה"ב, בהשקעה של 15 מיליון דולר. העיסקה עמדה לשאת רווחים גדולים ונראתה בטוחה מאוד, עד שהבנקים התחרו על מתן האשראי. אולם האיש, שהספיק בינתיים לשמוע רבות על הרבי, החליט לפני החתימה הסופית על החוזה, לבקש את ברכתו להצלחת העיסקה.

כעבור זמן נתקבל מכתב תשובה. על-פני שני עמודים הרחיב הרבי בדבר חשיבותן של המצוות והשפע שבכוחן להעניק למקיימיהן. רק בשורה התחתונה באה תשובה לשאלה: "נ.ב. בקשר לעניין העסק - אינו כדאי".

תשובת הרבי הדהימה ברגע הראשון אפילו את הרב דרן. אולם עורך-הדין לא העז עוד לבצע את העיסקה וביטלה ברגע האחרון.

המדינה שבה הייתה אמורה להתבצע העיסקה הגדולה היא ניקרגואה. זמן קצר לאחר מכן התחוללה שם הפיכה, ואין צורך להסביר מה היה עולה בגורל כספו של עורך-הדין לו היה הכסף מושקע שם...

97. הרבי ידע שהחולה יהודיה!

בראיין קורשה הוא עורך-דין בוונקובר שבקנדה. יום אחד התייצב האיש בבית-חב"ד המקומי, כשפניו עצובות: "אשתי חולה אנושות ואמרו לי שאולי ברכת הרבי מליובאוויטש תוכל לעזור".

שיחה קצרה עם האיש העלתה כי אשתו אינה יהודייה. שליח חב"ד, הרב יצחק ויינברג, העביר את הבקשה אל הרבי, כשהוא מציין את העובדה שהאשה אינה יהודייה. כעבור יומיים קיבל עו"ד קורשה מכתב מהיר מהרבי, שבו הוא מאחל רפואה שלמה לאשתו ומבקש לדעת את שמה ושם אמה.

היה בכך משהו מוזר. הנוהג להתפלל על חולה בהזכרת שם אמו חל על יהודים בלבד, ולכן פנייתו זו של הרבי הפתיעה את הרב ויינברג. לא חלף זמן והאישה החלימה. אך בכך לא תם העניין. הרב ויינברג ועו"ד קורשה החלו לנבור בעברה של האישה, ואז התברר כי היא למעשה יהודייה, שנמסרה בתקופת השואה למשפחה נוצרית! המשפחה שמרה את הסוד בקפדנות והאישה חשבה כל חייה שהיא נוצרייה. רק הרבי חשב אחרת.

98. כל אחד יכול!

קבוצת סטודנטים יהודים נכנסה פעם לחדרו של הרבי כדי לשמוע את דעתו בסוגיות שונות שהעסיקו אותם. הסטודנטים שאלו שאלות בנושאי יהדות, אמונה ומדע וכדומה, והרבי השיב. לקראת סוף הפגישה, שאל אחד הסטודנטים: "האם נכון מה שאומרים כי לרבי יש כוחות על-טבעיים?"

דממה מתוחה השתררה לרגע בחדר למשמע השאלה הנועזת. הרבי השיב בפשטות: "לאמיתו של דבר, בכל יהודי קיים פוטנציאל של שליטה על הטבע. בכל יהודי יש נשמה אלוקית הקשורה בבורא האין-סופי. על-ידי התורה והמצוות יכול האדם להתחבר עם הבורא, להתרומם מעל מגבלות הטבע ולחולל דברים הנחשבים פלאיים. השאלה היא רק באיזו מידה הוא מביא יכולת זו, שקיימת בו, לידי מימוש".

נשיא הדור משיח שבדור

97. איני חוסך בלכתחילה אריבער...

בקיץ תשמ"ז נכנס השליח ר' שלמה קונין ליחידות ואמר לרבי ב"ה שזכינו שכיום אין עיר ועיירה בעולם שהרבי טרם כבש, ובכן כבר הגיע הזמן. פניו הק' של הרבי הרצינו מאוד והרבי אמר: "אבל משיח עדיין לא בא". המשיח הנ"ל ואמר: אבל הרבי יכול להניף את ידו ולהביא את הגאולה באופן של לכתחילה אריבער.. הרבי שוב הרצינו ואמר: איך זשאלווע ניט דעם לכתחילה אריבער [=אינני חוסך ומקמץ בלכתחילה אריבער..]

102. כשאנחנו נשתפר

הרבי אמר פעם ליהודי שנכנס עם בנו ליחידות: בהתוועדות האחרונה דובר על כך שמשיח יכול לבוא ביום ג', היות ויום זה הוכפל בו כי טוב. זה לא שולל, הוסיף הרבי, שיכול משיח לבוא ביום ב', אף שאין בו אפילו פעם אחת כי טוב. וסיים הרבי: אם אני ואביך ואתה נשתפר אז הוא יבוא...

98. על פי שולחן ערוך

ר' ראובן דונין כתב פעם לרבי שכל מה שהרבי יורה לו לעשות הוא מוכן לעשות, על מנת שיהיה לקירוב ולזירוז הגאולה, לאחר זמן יצא פתק שנשא ג' מילים: "עפ"י שולחן ערוך"...

103. הוא המשיח!

אחר הסתלקותה של הרבנית התקיימה התוועדות בביתו של הרבי (ע"פ הוראתו). הרבי בעצמו לא השתתף בהתוועדות רק ישב למעלה בחדרו.

זקני החסידים והתמימים ישבו למטה והתוועדות עד אור הבוקר, באמצע ההתוועדות קם אחד החסידים והתבטא "שהרבי יוליכנו קלקראת משיח צדקנו". ר' שלוםל דזכמאן ששמע זאת צעק: "מה?... הרבי הוא משיח!"...

99. משיח יתבע אתכם

ר' ישראל ע"ה גייקובסון היה עסקן ציבורי בעל שם. פעם אמר לו הרבי בהתוועדות: משיח יבוא ויתבע אתכם: הוא יבוא לישיבה וישאל, איפה הר' גייקובסון, ויענו לו שהוא נמצא בבית רבקה, הוא יבוא לבית רבקה וישאל אודותכם, יענו לו: הוא נמצא באתרוגים. הוא ילך לשם ושוב ישאל אודותכם ויענו לו הוא נמצא בחברה קדישא..

104. למה לעכב את ביאת משיח?

רב אחד נכנס ליחידות לרבי. הרבי התעניין לדעת מה הם סדרי הלימוד שלו, לאחר שהלה פירט את סדרי הלימוד שלו, הי' ניכר אצלו חסרון גדול בלימוד החסידות. אמר לו הרבי שצריך להוסיף בלימוד החסידות... והוסיף הרבי ואמר בזה הלשון: וואס האלסטו אפ משיח? [=למה מעכב הינך את משיח?]

100. דער רבי איז מלך המשיח

פעם סיפר הרבי שלפני שנסע ר' אברהם פאריז לארה"ק אמר ונזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן, וכאשר הרבי שאל אותו: מה עם משיח? ענה לרבי בפשיטות: דער רבי איז משיח [=הרבי הוא משיח]. וכשהרבי סיפר זאת "חיקה" הרבי את התנועה שלו כשמראה לקהל את האופן שעשה זאת.

105. לכל בית יהודי!

ר' ראובן דונין היה ביחידות לאחרי תשרי תשל"ה ואמר לרבי שהוא רוצה לבוא עם כל המשפחה לגור בארה"ב, ליד הרבי. אמר לו הרבי: כשמשיח יבוא, הרי נלך איתו לארץ הקודש. אמר ר' ראובן: כשיבוא שיכנס אלי הביתה? ענה הרבי: משיח יכנס לכל בית יהודי!

101. איך יבוא משיח?

בשנות הנשיאות הראשונות, עברו כמה יהודים ליד חדרו של הרבי ודיברו על ביאת משיח באיזה אופן זה יהי, תוך כדי כך יצא הרבי מחדרו בפתאומיות מבלי שיהיו מוכנים לכך, והפטיר: כך הוא יבוא!

106. בקרוב כולם ילכו

אחד שאל את הרבי באם יכול לבוא לארצות הברית למשך זמן, אמר לו הרבי לזמן קצר מפני שבקרוב כולם ילכו, וגם אני, לארץ הקודש.

107. הרי זו טענתי

ר' רמי ע"ה אנטיאן אירגן בקיץ תשנ"א קייטנה לילדים, כאשר המוטו המרכזי שעליו הושתת כל הקיטנה היה הנושא של משיח. זמן מה אחרי הקייטנה. התקשרה אמא של אחד הילדים לר' רמי וסיפרה שהילדה שלה לא פוסקת מלדבר על ביאת משיח והיא חוששת לשלומה של הילדה. ר' רמי כתב על כך לרבי וסיים את מכתבו: ואני שואל, רבונו של עולם, ולו רק בגלל ילד יהודי אחד שאחרי אלפי שנים שאותותינו לא ראינו - כלתה נפשנו בצפי' למשיח, האם אין זה מן הראוי שתבוא כבר הגאולה ע"י מלך המשיח..? ועל זה ענה לו הרבי: "הרי זוהי טענתי בשיחה הידועה אזכעה"צ".

108. משוגע אודות משיח

מספר הרב י.ל. גרונר: חסיד שלא מחסידי ליובאוויטש, היה נוהג לבוא לבקר מידי פעם ב770 וללמוד בקומה העליונה, סמוך לפתח הכניסה לגן עדן התחתון, וזאת כי רצה לקבל מהרבי יחד אישי כמו ברכת "א גוטן אווענט" [=ערב טוב] וכדומה. אירע פעם שהרבי פתח את דלת חדרו הק', כשלתע הסתובב אלי וביקש ממני לקרוא לאותו חסיד. חשבתי לרגע שהרבי מתכוון להכניסו לחדרו הק' ע"י שולחן היחידות. בעוד הרבי עמד ליד הכניסה לחדרו הק', פנה לחסיד הזה ואמר לו: "די וועלט זאג אז איי עם קרייזי אבאוט משיח, און זיי זיינען גערעכט" [=העולם אומר שאני משוגע על משיח, ואכן הם צודקים] וסיים "א גוט אווענט", ונכנס לחדרו הק'.

109. שיאמרו שמשיח יבוא!

כשעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לסעודת מוצאי יוה"כ"פ בשנת תשכ"א היתה ניכרת עליו שמחה רבה ועצומה, כך שבאמצע הסעודה נענה לרבנים המסובים שהיו שם (וביניהם גם רש"י גרליק ע"ה, רח"ש ברוק ע"ה, ר"נ טרבניק ע"ה, רש"י ששונקין ע"ה ור"ד חנין ע"ה): "הרי נכתב בעיתונים שהגיעו רבנים חשובים, אזי שיאמרו (שיסכימו?) שמשיח יבוא!", נענה מיד אחד הרבנים ואמר: "וכי אנו צריכים להסכים, מי אנו שנסכים? שהרבי יסכים!". ומיד ברגע זה (תמורת זאת שעד עתה היתה ניכרת עליו שמחה רבה ועצומה) נעשה רציני ביותר. ואפי' שהרב הנ"ל התנצל וחזר בו מדבריו, נשאר כ"ק אדמו"ר שליט"א בסבר פנים רציני והיה ניכר שהוא כאילו לא שומע את דבריו!

ובהמשך לזה, הי' בסוכה בשעת ליל יו"ט הראשון, בשעת חלוקת המנות להמסובים, פנה א' הרבנים בשאלה אל כ"ק אדמו"ר שליט"א: "מה בנוגע ליו"ט שני של גלויות בקשר לאוחרים שהגיעו?" וכשהזכיר הנ"ל את המילים יו"ט שני של גלויות עוד טרם שהספיק לומר ההמשך נענה מיד כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר בזה"ל: "יו"ט שני של גלויות? הרי יכלתם לחסוך זאת לגמרי..!" הדברים נתקבלו שם כרעם והרב הנ"ל חזר והתנצל על דבריו כדלעיל, ובכ"ז היה ניכר על פני כ"ק אדמו"ר שליט"א שהוא כלא שומע דבר!!! ומיד החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשוחח בעניין אחר לגמרי.

110. משיח בדרך!

מדברי הרב שמואל בוטמן: כשהדפסנו חולצה עם הכיתוב "משיח בדרך", והראנו לרבי מלך המשיח שליט"א דוגמה בעת חלוקת הדולרים, בירר הרבי כמה חולצות הדפסנו, אמרנו לרבי שהודפסו עתה אלפיים, והרבי מה"מ שליט"א אמר שהוא יקח אחת ועדיין ישארו עוד 1999... והוסיף "א יישר כח פאר דער כתונת".

111. לאלתר לגאולה!

בשלהי תש"ג, בהמשך לפרסום ה"קול קורא" על "לאלתר לתשובה - לאלתר לגאולה", הדפיס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בסגרת "מחנה ישראל" שעמד בראשותו, מדבקות מיוחדות (צהובות) הקוראות "לאלתר לגאולה", וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הי' מוסר את המדבקות לידי התמימים, בכדי לפרסמן ולהדביקן ברחבי ניו-יורק, ובפרט ברכבות התחתיות, ויש אומרים - שגם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עצמו הדביק (כמ"פ) את המדבקות בחוצות העיר.

112. "משיח נמצא אצלי בבית"..

מספרת הגב' פרומה יוניק: בתקופת משפט הספרים, בני מאיר דיבר עם הרבנית בטלפון. במהלך השיחה אמר להברנית: "הלוואי שמשיח כבר יבוא ויגאל אותנו מכל הצרות". הרבנית השיבה לו כי משיח נמצא בתוכנו, צריך רק להכיר אותו. השיב לה בני: "משיח נמצא אצלכם בבית, תאמרי לו שיתגלה ויגאל אותנו". אמרה לו הרבנית: "תאמר לו את זה אתה, אולי לך ישמע..." בשמחת תורה, במהלך ההקפות, ניגש בני לרבי ואמר לו: "רבי, יש לי סיפור על הרעבעצין ועל משיח". הרבי התכופף קמעא והיטה אוזן להקשיב.. אך כמו מעשה שמים, בני קיבל פתאום "בלק אוט" [חסימה] ולא הצליח לספר את מה שרצה. הרבי הבחין בזאת ואמר: "עדיף שתגיד לחיים ותשיר ניגון שמח"...

113. לא לתת עצות!

לאחר השיחה הידועה מכ"ח ניסן ה'תנש"א עבר א' (שלא מאנ"ש) בחלוקת הדולרים, ואמר לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שאולי היה זה עצה טובה שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א יבוא לארץ ישראל להתפלל ביחד עם היהודים בכותל המערבי. כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בידו הק): אני הבהרתי כל הזמן שכעת נותן אני עצות לכם, לא שאתם צריכים לתת לי עצות, מה עלי לעשות. הנ"ל: ח"ו לא התכוונתי לתת עצות...

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: לא אכפת לי שיהיו הצעות, אלא התחילו להשתמש בזה כדי להשתמט מעשות משהו, אותך הצליח הקב"ה, יכול אתה להנות את ה' מגרונוך (הנ"ל הינו זמר), אז מה מחפש אתה עבודה עבורי, שהקב"ה יעזור לך! הנ"ל: ח"ו אינני מחפש יותר עבודה...

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: לא אכפת לי שיחפשו עבודה. אבל מנצלים זאת כדי למעט בעבודה האישית אז - לא זו הדרך! וסיים הרבי מלך המשיח שליט"א: ואל תתפעלו מהרוגז שלי, כי אכן אינני מרוגז.

114. רבי חי!

הרה"ת דובער בוימגארטן סיפר שבתקופה קודם קבלת הנשיאות, הציעו לו להשתתף בעסקה מסובכת והסתפק אם לקבל את ההצעה. הוא נכנס אל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשאול בעצתו הק', אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שילך ל"אהל" לשאול אצל כ"ק אדמו"ר הכ"מ ("פרעגן ביים שווער")... ר' הערל ענה לו שלא כולם יכולים לראות את כ"ק אדמו"ר הכ"מ, והוא רוצה "רבי" חי... ענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א, שילך ל"אהל" וישטח שם את בקשותיו, וינהג בהתאם למחשבה הראשונה שתפול במוחו, ר' בערל טען שוב שאינו מסוגל לעשות זאת, הפטיר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהוא ילך לשאול אצל ה"שווער", כ"ק אדמו"ר הכ"מ, עבורו.

מיד לאחר שר' בערל יצא מחדר היחידות טלפון כ"ק אדמו"ר שליט"א אל הרב חודקוב ואמר לו למסור לר' בערל שבשום אופן לא יקבל את ההצעה.

115. כולו זכאי!

פעם נכנס אחד ליחידות ובין הדברים אמר לרבי שישנו ענין של "בעתה" ו"אחישנה", התלויים באם "זכו" או "לא זכו", "כולו זכאי" או "כולו חייב". אמר לו הרבי: "מה שהנכם אומרים שייתכן גם מצב של "כולו חייב" - הנה הסאטמאר, הרב קצנלבויגן, ומ.ש. (כאן הזכיר הרבי את שמו הק) - לא יאפשרו את זה ("זועלן דאס ניט צולאזן"), וממילא, אודות "כולו חייב" אין לכם מה לדבר, והדרך היחידה היא שיהי' "כולו זכאי".

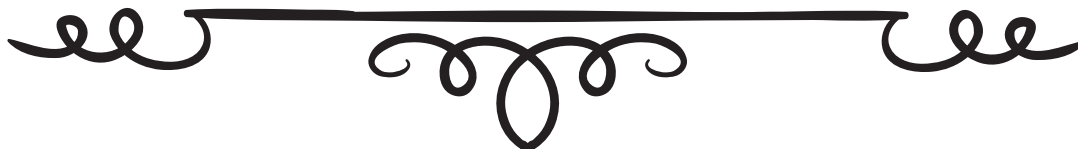
116. "דער רבי איז געזונט"...

בשמחת תורה תשל"ח הלכו כולם לערוך את ההקפות בביהכנ"ס הגדול. ההקפות נערכו בשמחה גדולה ועצומה כבקשתו של הרבי, מאוד עד שגם למעלה נשמעו השירים והריקודים. בעת הריקודים ניגנו במשך שעה ארוכה, את הניגון 'זאל שוין זיין די גאולה', אך הפעם החליפו את מילותיו ב"דער רבי זאל געזונט זיין", ומאוחר יותר - "דער רבי וועט געזונט זיין" ומאוחר יותר "דער רבי איז געזונט", כאשר כל מי שנכח בביהכנ"ס לא ישכח כל ימי חייו את סערת הריקוד הזה, שמצד אחד נרקד בשמחה רבה ומצד שני עם דמעות בעיני כל אחד. אחד הרופאים התבטא אח"כ שאילו ידע הקהל כמה נחת רוח גורם ניגון זה לרבי שליט"א - היו מנגנים אותו כל הזמן ללא הרף!

מספרים, שבאותה שעה כאשר שמע הרבי שליט"א ששרים "דער רבי איז געזונט" - ירד הרבי שליט"א ממיטתו ועמד על רגליו הק' [בכדי שהריל"ג יוכל למסור לקהל - כך אמר - שהוא "מרגיש טוב באופן גלוי"]. ואף התבטא באוזני הרופא כשחיוך רחב נסוך על פניו הק': דאס איז חסידים... (אלו הם חסידים..). וכאשר שאלוהו אם השירים והניגונים למטה לא מפריעים וטורדים את המנוחה המוחלטת שהוא זקוק לה - ענה: "סאיז א געשמאקע מוזיק!" (זוהי מוזיקה נעימה)...

"התוועדות זו אינה קשורה עם "יחיד"

...אלא עם ה"קבוצה" כולה, עם תורתה, ועם הרצון התכלית והכוונה בפעולותי. | וכן הוא בענינו - שזקוקים לבשר ודם שישתדל, ביחד עם העזר דכו"כ מישראל, לשאת את התורה, להמשיך את "שלשלת הזהב" דתורת החסידות. | התוועדות י"א ניסן ה'תשמ"ה, בלתי מוגה.

התוועדות בקשר עם כבודו של אדם?!

ישנו ענין שבאמת הי' מן הראוי להבהירו לפני זמן רב, אלא שחשבו שהדבר מובן מעצמו, אבל אעפ"כ, מכיון שיש מקום לחשש שמא אין הדבר מובן ופשוט, יש צורך להבהירו בדיבור.

הדברים אמורים ביחס לסיבתה של התוועדות זו. ובהקדמה:

ע"פ תורה, ובפרט חלק המוסר והחסידות שבתורה, הרי אחת ה"מדות" הכי מושללות בתכלית היא - מדת הגאווה, להיותה שורש ומקור כל המדות דהיפך הטוב כו'.

ועד כדי כך, שאפילו "שמינית שבשמינית" מושלל בתכלית, שכן, אף שיש דעה בגמרא ש"תלמיד חכם צריך שיהא בו אחד משמונה בשמינית" ("צריך שיהי' בו מעט גאווה") - הרי הרמב"ם [שביום זה מסיימים את לימוד ספרו] פוסק להלכה "בשמתא מאן דאית בי' גסות הרוח ואפילו מקצתה", וכן פוסק אדמו"ר הזקן בשו"ע ש"יתרחק מזה עד קצה האחרון" ומאריכים לבאר את גודל ההבהלה שבדבר - כמ"ש "תועבת ה' כל גבה לב", ועד ש"כל המגבי' לבבו (כאילו) כפר בעיקר, שנאמר ורם לבבך ושכחת את ה' אלקיך" - ענין הכי מבהיל!

ועפ"ז מתעוררת שאלה ותמיהה: כיצד מניחים שכולם יתאספו להתוועדות בקשר עם כבודו של אדם?!

לכאורה, הרי זה דבר הכי מבהיל בכלל, ובפרט - כאשר מקשרים זאת עם ענין של חסידות, ובפרט - במקום קדוש, בית כנסת "שמ" גדלים בו תפלה", שענינה - "כעבדא קמי מרי", תכלית הביטול, ובית מדרש "שמגדלין בו תורה", שתנאי עיקרי בה - "ונפשי כעפר לכל תהי' (ועי"ז) פתח לבי בתורתך"!

והדגשה מיוחדת בזה - כשנמצאים ב"חודש של גאולה", שאז בודאי צריך להיות ענין של "גאולה" מכל הענינים הקשורים עם ההנהגה ד"מצרים" (לעו"ז), ששרשם ומקורם הוא - "עמלק", ישות וגאווה!

זקוקים לבשר ודם

אמנם, ענין זה פשוט כל כך, עד שלא הי' מקום לספק שמישהו יכול לטעות בדבר:

התוועדות זו אינה קשורה עם "יחיד", איש פרטי, וכיו"ב, אלא עם ה"קבוצה" כולה, עם תורתה, ועם הרצון, התכלית והכוונה בפעולותי - בהמשך למאתיים שנות קיומה של תנועת חסידות חב"ד, ולפנ"ז - תנועת החסידות הכללית, ובמילא, לא נוגע (כל כך) ענינם של האנשים העומדים בראש התנועה, כי אם ענינה של התנועה. ואדרבה: האנשים - "נושאי עול" המה, ובלשון הגמרא: "כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם, עבדות אני נותן לכם".

דוגמא לדבר:

ידוע הפתגם אודות השמחה והריקודים ד"שמחת תורה" - שבעצם, ה"תורה" היא זו ששמחה ורוקדת, אמנם, מכיון שהתורה זקוקה ל"רגלים" - לוקח יהודי את ה"זכות" (תוך כדי תקוה שהוא ראוי לכך) להיות בבחינת "רגלים" לתורה, ועי"ז יכולה התורה לרקוד "בגמרה של תורה".

וכן הוא בנוגע לכל ענין שבתורה - דמכיון שהתורה "לא בשמים היא", אלא ניתנה בארץ למטה דוקא, זקוקים (כביכול) לפעולתו של יהודי, בשר ודם, שעל ידו תפעל התורה את פעולתה.

וכן הוא בעניינינו - שזקוקים לבשר ודם שישתדל, ביחד עם העזר דכו"כ מישראל, לשאת את התורה, להמשיך את "שלשלת הזהב" דתורת החסידות, עם כל הפרטים שבה, ועאכו"כ ה"כלל" שבתורה - "המעשה הוא העיקר", ליישם את כל העניינים דתורת החסידות בפועל ממש, שעי"ז נשלמת הכוונה דעשיית דירה לו ית' בתחתונים, "ושכנתי בתוכם".

... ובימינו אלו: מכיון שנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נמצא ב"עולם האמת" - זקוק הוא שגם בעולם דלמטה יהיו לו "רגלים" ו"ידיים" וכל שאר האברים, שיעסקו בהפצת תורתו עד למעשה בפועל. וכדי שכל זה יהי' בהצלחה - צריך הדבר להעשות באופן מאורגן, ולכן, ישנו אחד, אשר "עבד לעם הזה נתתיך", שתפקידו לארגן פעולות אלו. ומכיון שכן, הרי לא נוגע מי הוא וכו', מה שנוגע הוא - התפקיד דהמשך פעולתו ועבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו!

ישנו סיפור ידוע - שהיו מספרים ב"חדר" - על א' מגדולי ישראל האמיתיים, שכהן כ"דיין" ו"רב" בעיר ואם בישראל, שבמבנה גופו היה קטן קומה וצנום. נטפלו אליו פעם כמה ממנגדיו, וטענו, היתכן שיהודי קטן קומה וצנום כמוהו יכהן כ"דיין" ו"רב" בעיר גדולה כזו?! נענה ואמר להם: אמנם קטן קומה וצנום הנני, אבל ה"כסא" - גדול הוא..

ה"כסא" - תורתו ופעולותיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - גדול הוא, ולכן, לא נוגע כל כך אם זה שיושב עליו הוא קטן קומה וצנום, מכיון שה"כסא" הוא גדול - כסאו של נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר!...

שנהיה תבלינים..

.. עפ"ז מובן שמה שמוצאים "עילה" ו"סיבה" להתועבות הקשורה עם יום הולדת של איש פרטי - הרי זו "סיבה חיצונית" בלבד, שיש בכחה לסייע לעיקר ותכלית הענין - להגדיל ולהרחיב את ה"כסא", היינו, הגדלת והרחבת לימוד תורת החסידות והפצתה חוצה:

כשיבואו ליהודים ויאמרו להם, בואו והתאספו לשמוע ע"ד הפצת התורה ומצוותי, עד להפצת המעיינות חוצה - הנה מטבע הדברים שכל זמן שלא מקשרים את הדבר עם מאורע מיוחד, יש אמנם כאלו שבאים להשתתף ולהתייעץ יחדיו בכל הקשור להפצת היהדות והמעיינות חוצה, באופן ד"איש את רעהו ועזרו", אבל יש כאלו שאינם באים סתם, כי אם בקשר עם מאורע מיוחד.

ולכן, כשיש "עילה" ו"סיבה" שיכולה לגרום לכך שיתאספו כו"כ יהודים כדי להתחזק בהפצת היהדות והמעיינות חוצה - יש לנצל אפילו באופן ד"שלא לשמה", כציווי והבטחת חז"ל "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אע"פ שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה", שכן, העיקר הוא שיתוסף בתכלית ומטרה העיקרית - הוספה בלימוד החסידות, והוספה בקיום המצוות בהידור, היינו, לא רק ע"פ דין, כי אם לפני משורת הדין, ובזה גופא - מצד "מדת חסידות" (כלשון הגמרא), שזהו אופן נעלה יותר מאשר "לפנים משורת הדין".

ובנוגע לענייננו:

הקשר עם יום הולדת של איש פרטי - אינה אלא סיבה חיצונית כדי להסביר, אפילו לאינו יהודי, "מה יום מיומיים", מה פתאום מתאספים יהודים יחדיו כדי לדבר אודות הפצת היהדות והמעיינות חוצה, ולכן, יש למצוא הסברה שתתקבל אפילו בשכלו של אינו יהודי.

ומכיון שכן - שוכחים שקישרו זאת עם יום הולדת דאיש פרטי, שהרי אין זו אלא הסברה חיצונית בלבד, כדי שעל ידה יבואו לידי תוצאות טובות - הפצת היהדות והמעיינות חוצה.

ולאידך, כשלא רוצים לנצל עילה וסיבה הנ"ל מפני "ענווה" - הנה בנוגע לעצמו ישנה אמנם תכלית הזהירות בענין של גאווה, אפילו לא "שמינית שבשמינית" בלבד: אבל עניין זה הוא על חשבון מה שיחסר בעניני העבודה דהפצת המעיינות חוצה, שזהו תפקידו - "עבד לעם הזה!"

ובכגון דא, ידוע פתגם והוראת אדמו"ר האמצעי - בנו וממלא מקומו של אדמו"ר הזקן, בעל התניא והשו"ע - כפי שסיפרו חסידים מדור לדור:

אדמו"ר האמצעי תבע מחסידיו ההולכים בדרכיו שבכל מקום בואם יחזרו עיני תורה. ובמיוחד - תורת החסידות. וכאשר א' האברכים שאל שחושש לעשות כן שמא יבוא לידי רגש של ישות, ומרגש של ישות עלול לבוא לענין גרוע יותר כו', ענה לו אדמו"ר האמצעי: "א ציבעלע זאל פון דיר ווערן אבער חסידות זאלסטו חזרן!".

ותוכן הדברים: גם כאשר הדבר עלול להזיק לו ח"ו, עד כדי כך, שנעשה בדוגמת "ציבעלע" ("בצל"), דבר חריף, שאי אפשר לאכלו בפ"ע, כי אם בתור "תבלין" לתבשילים אחרים, שעל ידו נעשים "מטעמים", תבשיל נעים וערב ביותר, ודוגמתו בנמשל - שנעשה בבחינת "תבלין" לכל אותם יהודים הנמצאים סביבו, אף שהוא בעצמו בא לידי רגש של ישות, ועל זה באה ההוראה - שהכל כדאי כדי לחזור ולהפיץ חסידות, וכן הפצת התורה בכלל, וכן תוספת הידור בקיום המצוות כולם.